

УХВАЛА
ВЕЛИКОЇ ПАЛАТИ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 45 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 58 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями статей 8, 43 Конституції України, частини четвертої статті 39 Закону України „Про прокуратуру“, абзацу четвертого пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“

м. К и ї в
8 вересня 2020 року
№ 44-у/2020

Справа № 1-17/2020(318/20)

Велика палата Конституційного Суду України у складі:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Лемака Василя Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Філюка Петра Годосьовича,
Юровської Галини Валентинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 45 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 58 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями статей 8, 43 Конституції України, частини четвертої статті 39 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами, абзацу четвертого пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–IX (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 42, ст. 238).

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Велика палата Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 45 народних депутатів України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 58 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями статей 8, 43 Конституції України, частини четвертої статті 39 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697), абзацу четвертого пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–IX (далі – Закон № 113) у контексті питання, чи можуть здійснювати свої повноваження прокурори, які обіймають адміністративні

посади та були призначені до набрання чинності Законом № 113, після закінчення строку, на який їх було призначено, враховуючи, що дію норми Закону № 1697, якою встановлено такий строк, зупинено до 1 вересня 2021 року.

Відповідно до частини першої статті 58 Конституції України закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Автори клопотання зазначають, що „підставою даного конституційного подання є необхідність в остаточному коригуванні підходу Конституційного Суду України щодо тлумачення поняття незворотності дії в часі нормативно-правових актів та остаточного формулювання принципу незворотності, зокрема до триваючих правовідносин“.

2. Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 28 серпня 2020 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 45 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 58 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями статей 8, 43 Конституції України, частини четвертої статті 39 Закону № 1697, абзацу четвертого пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону № 113 на підставі пунктів 2, 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційному поданні; невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Велика палата Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з частиною четвертою статті 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні щодо офіційного тлумачення Конституції України зазначаються конкретні положення Конституції України, які потребують офіційного тлумачення, та обґрунтування підстав, які спричинили потребу в тлумаченні.

Обґрунтовуючи свої твердження, народні депутати України посилаються на окремі положення Конституції України, юридичні позиції Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, положення Закону № 1697, Закону № 113, законів України „Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини“, „Про Конституційний Суд України“ та інші нормативні акти.

На думку народних депутатів України, „практична необхідність звернення із даним конституційним поданням полягає у правовій потребі визначення легітимності рішень та процесуальних документів за підписом прокурорів, які перебувають на адміністративних посадах та продовжують здійснювати свої повноваження після закінчення строку на який їх було призначено (враховуючи, що законодавцем зупинено дію норми Закону, яка встановлює строк, на який призначається прокурор на адміністративну посаду) та встановлення у даних правовідносинах правової визначеності для суб'єктів таких правовідносин“. Однак таке формулювання фактично є проханням надати юридичну консультацію щодо застосування приписів Закону № 1697 та Закону № 113, тобто з'ясувати особливості їх застосування.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 150 Конституції України, пункту 2 статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“ до повноважень Конституційного Суду України належить офіційне тлумачення Конституції України.

Проте в конституційному поданні порушено питання щодо офіційного тлумачення положень не лише Основного Закону України, але й законів України, тому за формою воно не відповідає вимогам пункту 2 частини першої статті 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційному поданні; невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 35, 51, 52, 61, 62, 66, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 52 Регламенту Конституційного Суду України Велика палата Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 45 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 58 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями статей 8, 43 Конституції України, частини четвертої статті 39 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами, абзацу четвертого пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–IX на підставі пунктів 2, 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань,

порушених у конституційному поданні; невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

2. Ухвала Великої палати Конституційного Суду України є остаточною.

**ВЕЛИКА ПАЛАТА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**